

מאורות אל העבר

כד אב |

מאת Elembis, Sammy pompon and Mark Miller (Previously Amadscientist) - ויקפדיה נחלת הכלל

יונה עם עלה של זית

ארבעים יום וארבעים לילה נפתחו ארובות השמים ונבקעו המעיינות. חודשים רבים עברו עד ששככו מעט המים, וניתן היה לפתוח צוהר לתיבה. משלוח העורב כשל, וכך גם שילוחה הראשון של היונה. ביום כ"ד באב (לפי שיטתו של הרמב"ן), נראתה סוף סוף התקווה. היונה שנשלחה עם בוקר שבה לעת ערב, ו"הנה עלה זית טרף בפיה". תם עונשו של דור המבול, ונוח ומשפחתו ירדו מהתיבה וקיבלו הזדמנות להתחיל מחדש. עלה הזית שהביאה היונה בפיה הפך לאחד הסמלים הידועים בהיסטוריה. במורשת היהודית מבטא ענף הזית סמל של עצמאות, כמאמר המדרש בפי היונה החותרת לעצמאות ולקבלת מזונותיה מהבורא: "מוטב יהיו מזונותי מרורים כזית אך מידך, ולא מתוקים כדבש ומידו של אדם". זו הייתה גם הסיבה לענף הזית בסמלה של "ההגנה". הנצרות, לעומת זאת, אימצה מתרבות יוון את עלה הזית כסמל השלום, ושילבה אותו יחד עם היונה של נוח. סמל יונת השלום הפך לסמל אוניברסלי, בעיקר לאחר מלחמת העולם השנייה, והתגלגל גם לסמלה של מדינת ישראל ולביטוי הפוליטי "מדינות יונית".